

De historie van het Oude Grachtje in Soest

Hoe is dit boekje "De historie van het Oude Grachtje in Soest " tot stand gekomen.
De oorsprong van het maken van dit boekje is gekomen bij een kennismaking van Wim Routers met Anton Roest.

Bij deze ontmoeting kwam Wim Routers, wonend in Overhees, er achter dat Anton Roest een oude bewoner van het Oude Grachtje was.

Hij gaf toen te kennen dat hij het jammer vond dat hij in die tijd, toen hij in Soest kwam wonen niet meer foto's heeft gemaakt van de toen nog bestaande woningen.

Zo is het idee ontstaan om oud bewoners van het Oude Grachtje op te zoeken om te vragen of zij nog oude foto's hebben van de woningen die zij hebben bewoond en of wij daar een scan (kopie) van mochten maken.

Na het verzamelen en het bekijken van de foto's kwamen veel herinneringen van 40 jaar wonen op het Oude Grachtje naar boven en ook de overleveringen van bepaalde dingen.

Wij vonden dat de geschiedenis niet verloren mocht gaan en dat dit voor de toekomst op papier moest worden gezet.

Met dank, aan hen die hun foto's beschikbaar hebben gesteld:

De oud-bewoners van het Oude Grachtje

Gemeente Archief Soest (Joop Piekema),

DE HISTORIE VAN HET OUDE GRACHTJE IN SOEST

Tot begin 1900 was het Oude Grachtje gelegen achter de Eng in het Soesterveen een weg die als weg weinig te betekenen had. De verspreid liggende daggelderswoningen hadden diverse gezamenlijke particuliere uitwegen naar de Beukenlaan en Nieuweweg.

Wanneer de weg de naam Oude Grachtje heeft gekregen is niet helemaal duidelijk. In 1897 werd het al als naam vermeld, vroeger was het achter den Engh.

Na 1900 werd het Oude Grachtje als weg steeds verbeterd, van een karrespoor in een sintelweg die zomers bij droog weer, om het stuiven tegen te gaan, door de gemeente met een sproeiwagen vochtig werd gemaakt. Na 1950 werd de weg geasfalteerd, bij het verbeteren van de weg verdwenen geleidelijk de gezamenlijke uitwegen op twee na.

Sommige huisjes die aan deze weg stonden zijn gezien de materialen waarvan ze gebouwd waren, onder andere de handgevormde steentjes en met het rieten dak, al heel oud.

Of er ook plaggen hutten hebben gestaan is niet bekend. De huisjes "daggelderswoning" hadden daarin allemaal een kleine ruimte voor veestalling.

Het land ten zuiden van het Oude Grachtje lag lager en in een kom, er werd turf gegraven en zodra de turf er uit was stonden die stukken land vaak onder water en had het weinig waarde. Volgens overlevering ging die grond van de hand voor fl. 0,25 of een pond rook- of pruimtabak. De perceelgrenzen waren onduidelijk er stonden geen kadasterpalen.

In 1906 is het Waterschap Soesterveen opgericht, er moest een betere ontwatering komen.

De nieuwe Veensloot werd hiervoor in 1910 gegraven.

De resultaten waren het volgende jaar al goed merkbaar. De zomer van 1911 was zeer warm en droog en het land kwam droog te liggen en volgens overlevering lag de paling voor het oprapen, er werden kruiwagens vol met paling gevangen.

Ondanks de nieuwe Veensloot kwam er bij overvloedige regen de laagste stukken nog wel eens onder water te staan, het laatste nog in augustus / september 1957, al met al kwam er steeds meer grasland die beweid konden worden. Daardoor konden er meer melkkoeien worden gehouden en ging men steeds meer varkens en vooral meer kippen houden waardoor ze veel werk op hun boerderijtje kregen.

Tot in de veertigerjaren van de vorige eeuw werd de rundveestapel gecontroleerd op TBC. De koeien die TBC hadden werden geslacht, ze moesten TBC vrij zijn dit om de besmetting van TBC via de melk te voorkomen.

Daardoor hadden de meeste bewoners van het Oude Grachtje geen tijd meer om elders te werken en probeerden ze thuis een sober bestaan op te bouwen. De eerste jaren na de oorlog droegen de kippen vooral bij aan verbetering van het sober inkomen. Er werd veel aandacht besteed aan de kippen om de eierproduktie op gang te houden. In drukke tijden werden de kinderen ingeschakeld om eieren uit de nesten te halen.

Om de eierproduktie op peil te houden moesten de kippen veel voer opnemen en dat kon alleen als het licht was.

Bij het korten van de dagen werden de kippen bijgelicht en midden in de winter gingen de lichten al om 04.00 uur aan. De hokken waren niet geïsoleerd met het gevolg als het vriesend weer was de kippenhouder ook om 04.00 uur zijn bed uit ging om de kippen van onbevroren water te voorzien.

Als er geen water was, namen de kippen geen ochtendvoer op en daalde de produktie. Het was niet leuk om zo vroeg uit je bed te stappen en naar buiten door de vrieskou met water naar de kippen te gaan, maar er zat niets anders op want een groot deel van het inkomen kwam van de kippen.

Om de kippen bij te lichten kon alleen waar stroom was, op het Oude Grachtje had niet iedereen stroom en niemand had gas. Het elektriciteitsnet op het Oude Grachtje werd voor het eerst aangelegd rond 1932 en alleen de woningen die kort aan de weg stonden kregen stroom. De huizen die verder afgelegen waren kregen pas een paar jaar na de oorlog stroom.

Waterleiding werd pas na 1950 aangelegd, dit was een hele vooruitgang, want het water wat tot die tijd uit de grond werd opgepompt was ijzerhoudend, overal voor geschikt, behalve voor de thee en de was, voor de was werd het water gebruikt uit een put waar opgevangen regenwater in zat.

De pomp op de foto (samen met weckketel en weckglazen) heeft jaren gestaan (tot 1970) in een weiland aan het Oude Grachtje. Er zijn duizenden liters water mee opgepompt voor de koeien, die vooral als het droog en warm weer was en veel melk gaven, wel een slokje lusten.

Pompen hebben net als mensen een hartklep en die klep moest ook wel eens vervangen worden. Zaterdagmiddag of avond wasten mensen zich voor de wekelijkse wasbeurt onder de pomp of in een teil waarin warm water werd gedaan afkomstig uit een gietijzeren waterfornuis die warm werd gestookt met takkenbossenhout. Bij ieder huis stond wel een takkenbossen schelft (stapel).

De vuile was voor het verschonen en het verdere wasgoed ging in het fornuis en werd op zondagavond met water uit de regenput uitgekookt en gestampt met een stamphout en zover klaargemaakt dat men maandagmorgen gelijk met de was kon beginnen. Maandag wasdag.

De vrouw van Willem van Gijs van Pietje (van 't Klooster) was een Amsterdamse en die waste niet op maandag. Ze hield zich aan de Amstedamse gewoonte om ergens op maandagmorgen te gaan koffiedrinken o.a. bij haar zus op de Klaarwaterweg.

De naam Van 't Klooster was op het Oude Grachtje nauwelijks bekend, ze hadden het altijd over Willem of Niek van Gijs van Pietje.

Dit bleek uit het verhaal van Willem Roest die toen hij binnen kwam koffie drinken het volgende mededeelde.

Er kwam tijdens zijn werk een fietser langs, die vroeg aan hem waar Van 't Klooster woonde, hij gaf als antwoord dat er geen Van 't Klooster op het Oude Grachtje woonde.

De fietser was nauwelijks vertrokken, toen hem te binnenschoot dat Gijs van Pietje de achternaam Van 't Klooster had.

Op de afgebeelde foto staat een warmwater-fornuis, die werd ook voor andere doeleinde warm gestookt onder andere bij het huisslachten van een varken. Nadat het varken met een masker was doodgeschoten, werd met een ketel heet water over de huid van het varken

gegoten. Het haar kwam hierdoor los te zitten en kon het haar er gemakkelijk afgeschraapt worden.

Van het varken werden bepaalde stukken o.a. metworst, bloedworst en leverworst gemaakt, die in het fornuis werden gekookt.

Voor men het varken ging verwerken moest het eerst gekeurd worden door een keurmeester en bij goedkeuring kreeg het varken een paar stempels.

Om het vlees goed te houden werd het een tijdje in een pekelbad gedaan en daarna gerookt in de rookkast (bijna iedereen bezat deze).

Het varken dat geslacht moest worden, moest zo zwaar en vet mogelijk zijn, bij voorkeur een zeug die een paar keer gekeud (gebigd) had.

De naam big kende ze vroeger in deze streek niet, ze werden keuen genoemd. Vandaar de naam keuenkoper.

De mensen van toen moesten zwaar lichamelijk werk doen en konden wel vet eten gebruiken. Dat ze graag vet wilde eten kwam onder andere tot uiting bij het dorsen van koren met de dorsmachine. Bij het dorsen was nog al wat personeel nodig. De burens hielpen elkaar, het was

altijd gezellig. Het vaste personeel (2 man) van de dorsmachine bleven tussen de middag altijd warm eten bij de boer waar de dorsmachine op het erf stond.

Op een plaats waar het dorspersoneel zat te eten vroeg de vrouw des huizes of het eten goed smaakte! Ze kreeg als antwoord, het is maar goed dat het raam niet open staat, want dan zouden de aardappelen van mijn bord waaien, ze kreeg een hint dat er te weinig vette stip (jus) op de aardappelen zat.

Bij de aardappelen werd ook veel groente gegeten. Zowel de aardappelen als de groente werden in eigen tuin verbouwd. Er werd ook groente geteeld die houdbaar was voor de winterdag, de groente die beperkt houdbaar waren werden vroeger met zout in een Keulse pot gedaan en daardoor langer houdbaar en bestemd voor de winterdag.

De groente in de pot moest goed aangedrukt worden, dit deed men door een plankje in de pot op de groente te leggen met daarop een zware steen om het goed aan te drukken. Dit was voordat de weckketel was uitgevonden van af die tijd gingen alle groenten die bederfelijk waren en geschikt waren om te wekken in een weckglas en in de weckketel en op de kachel gezet en gesteriliseerd.

Met de opkomst van de diepvries werd wekken verleden tijd. Om nog even op de aardappelen terug te komen, vroeger en kort voor de oorlog verbouwde men deze zelf in de tuin

In september / oktober 1944 werden de bewoners uit Arnhem en omgeving geëvacueerd en die werden onder andere ook bij gezinnen op het Oude Grachtje ondergebracht.

De gezinnen werden daardoor groter en hier was voor het verbouwen van aardappelen voor winteropslag geen rekening gehouden en bij sommige gezinnen was een te kort aan aardappelen.

Een boer van het Oude Grachtje kreeg hierdoor een te kort aan aardappelen, daartegenover had hij veel hooi, de boer die een te kort aan hooi had voor zijn vee, wilde hooi van hem kopen maar zijn hooi wilde hij niet verkopen alleen ruilen voor aardappelen.

De boer die hooi te kort had geen aardappelen over, maar wel een paard en wagen. Een zwager een goede bekende van hem wilde graag zijn paard en wagen lenen om aardappelen te gaan halen over de IJssel. Ze konden het paard en de wagen lenen onder voorwaarden dat de hoeveelheid aardappelen bij terugkomst en in drie porties werden verdeeld en toen kon er aardappelen geruild worden voor hooi.

Na de oorlog was er veel werk en ging het financieel steeds beter, veel mensen die altijd voor zichzelf aardappelen hadden verbouwd deden dat niet meer en kochten hun aardappelen voor hun winter voorraad.

Door de grote vraag naar aardappelen speelde de boeren die bouwland hadden hierop in en gingen grote stukken met aardappelen verbouwen. Dit werd hun gemakkelijk gemaakt omdat ze mechanisch werden gerooid. In het najaar waren de verbouwers extra druk om hun klanten van aardappelen te voorzien.

In de loop van 1960 was er geen vraag meer voor winteropslag, in de winkel kopen was veel gemakkelijker. In die tijd waren de gezinnen groot en er werden veel aardappelen gegeten en die zorgden voor veel schillen en de schillenboer kwam deze 1 of 2 keer per week ophalen.

De schillen werden aan de koeien en of varkens gevoerd. Iedere schillenboer had zijn eigen wijk, na loop van tijd zijn zij er mee gestopt en verdwenen de schillenboeren uit het straat beeld, omdat het niet meer lonend was.

In de Meidagen van 1940 vielen de Duitsers Nederland binnen.

Om oorlogsgeweld te ontlopen werden mensen geëvacueerd . De bewoners van het Oude Grachtje stonden op het punt (als laatste bewoners van Soest) te evacueren . Maar doordat Nederland zich overgaf konden ze thuis blijven.

Dat na de overgave de Duitsers de dienst gingen uitmaken merkten ze al gauw. Ze begonnen met het vorderen van graszoden waaronder ook die van de boeren van het Oude Grachtje, die een stuk weiland hiervoor moesten afstaan.

De graszoden werden gebruikt op het vliegveld Soesterberg om ze om de startbanen heen te leggen. Feitelijk de omgekeerde wereld. Jarenlang zijn er hei plaggen gestoken op de Stompert en Soesterberg , die zijn ook naar het Oude Grachtje gegaan, om te gebruiken als strooisel in de koehokken en schaapskooien.

De Duitsers vorderden ook de Zuider Eng ten oosten van de Molenstraat op. Enkele boeren van het Oude Grachtje die daar bouwland hadden raakten die ook kwijt.

De Duitsers bouwden er stellingen met afweergeschut om het vliegveld Soesterberg te verdedigen. Ook is er een ondergrondse schuilkelder gebouwd. Deze schuilkelder is voor dat die met andere verdedigingswerken werden ontmanteld gebruikt voor toneel uitvoeringen.

O.a. door Bennie Vrede en Piet Ekel.

In het begin van de oorlog moesten ook alle radio's ingeleverd worden om te voorkomen dat er naar radio Oranje in Londen werd geluisterd. Niet alle Nederlanders gaven hier gehoor aan. De niet ingeleverde radio's werden verstopt, de radio's werden regelmatig uit hun schuilplaats gehaald om naar radio Oranje te luisteren, ook burens kwamen regelmatig luisteren tot de winter 1944/45.

In deze winter werd wegens gebrek aan kolen te weinig elektriciteit opgewekt en hele wijken werden van stroom afgesloten. De huiskamer en de stal werden toen net als vroeger met petroleumlamp verlicht, zolang er nog petroleum was.

Hier en daar had men een fiets carbid-lamp, als ze dit allemaal niet hadden dan kon er nog een fiets in de kamer gezet worden en dan moest men trappen om de dynamo aan te drijven. Om het wiel moest dan wel een luchtband zitten. Luchtbanden waren net als zoveel dingen schaars. Er waren nog wel fietsen met om het wiel een antiplofband.

Deze band was gemaakt van repen autoband, gesneden van een autoband die een lengte hadden van de omvang van een fietswiel. De repen werden gevouwen en vastgezet met ijzerdraad en om het wiel gedaan.

In de tijd (voor de oorlog) moest er ook fietsbelasting worden betaald en als je de weg opging met je fiets moest een fietsbelastingplaatje zichtbaar bij je hebben, als er een extra plaatje nodig was werden die van elkaar geleend.

In de oorlog werden door de Duitsers regelmatig razia's gehouden en doorzochten de huizen om te kijken of er onderduikers of Joden waren. Alvorens ze dit deden zetten ze eerst de wegen af om vluchten te voorkomen. Ze kwamen de Klaarwaterweg af fietsen. Bij het Oude Grachtje aangekomen zetten ze (hun???) fietsen aan de kant en gingen op wacht staan met het geweer in de aanslag tot de huiszoeken afgelopen waren.

Als ze om een paard verlegen waren gingen ze met een paar man op zoek en het eerste de beste paard wat ze vonden werd meteen in

beslag genomen. Om zwarte handel van vee tegen te gaan werd al in 1940/41 bureauhouders aangesteld waar al het vee dat men had, voor registratie moest opgeven. Op het laatst van de oorlog was men verplicht 1 of 2 koeien te leveren voor voedselvoorziening. De koeien moesten geleverd worden op het abattoir te Hilversum. Omdat er geen vervoer was moest men lopen met de koe naar Hilversum. In de oorlog kregen de boeren ook regelmatig bezoek van een controleur die de gebouwen onderzocht om te kijken of er een melkbus met melk stond om te karnen en er karngereedschap aanwezig was en andere verboden artikelen, deze waren wel zo verborgen dat ze niet te vinden waren.

De controleur die altijd op het Oude Grachtje liep had rood haar en kreeg al gauw de bijnaam het rooie gevaarte. Als er met de machine koren gedorst werd, stond hij ook bij de dorsmachine om de gedorstte zakken graan te noteren, want de boeren moesten heel de opbrengst inleveren aan de overheid. De controleur had tijdens het dorsen ook wel eens hoge nood of moest voor iets anders weglopen. Als de controleur even weg was werden er gauw een paar, nog niet genoteerde zakken met koren, onder het stro dat om de dorsmachine lag, weggemoffeld. De dorsmachine werd door de tractor aangedreven, op de tractor zat een houtgenerator, benzine was er niet meer. De bewoners van het Oude Grachtje hebben in de oorlog geen echte honger geleden. Ze waren zelf voorzienend wat aardappelen en groente betreft. In september 1944 kregen de mensen evacuees uit Arnhem en omgeving en daar was niet op gerekend en wintervoorraad was toen aan de krappe kant en voer voor de kippen en varkens was er ook niet. Er liepen wel wat kippen om de deur, die moesten het doen met een wormpje en wat groen. Buiten een hypotheek voor hun onroerend goed, maken de bewoners geen schulden. De mensen op het Oude Grachtje hadden het niet breed en als ze iets nodig hadden werd er eerst voor gespaard, voordat ze het kochten. Wat ze zelf niet hadden aan werktuigen, gereedschappen of er een paard nodig was werd er geleend bij de burens. En dat ging over en weer.

Over het lenen nog iet leuks, mijn zus (van Anton Roest) kwam met het verhaal thuis dat ze met een meisje ruzie had (een meisje die ook op het Oude Grachtje woonde). De moeder van dit meisje ging zich met de ruzie bemoeien, ze deed heel lelijk tegen mijn zus en haar andere vriendin en zei, o.a. dat de vriendin maar tegen haar vader moest zeggen dat ze bij hem, de van haar geleende melkbusje, zou ophalen en dat hij maar in zijn pet moest melken.

Tot enige jaren na de oorlog moest er geld opzij gelegd worden voor o.a. de dierenarts en de smid die kwamen in het begin van het nieuwe jaar met de jaarrekening van geleverde en verleende diensten van het afgelopen jaar. Het was toen gebruikelijk dat er maar een keer per jaar werd afgerekend. De dierenarts stuurde de jaarrekening per post. De smid (Joh. Wansing) bracht persoonlijk zijn jaarrekening naar zijn klanten. Hij liep op zijn klompen o.a. naar het Oude Grachtje, de klanten maakte als hij kwam de tijd vrij om een babbeltje te maken, koffie te drinken en de rekening te betalen en een sigaar aan de smid te geven. Als hij twee keer koffie had gedronken nam hij geen koffie meer en kwam de borrel te voorschijn. Hij liep zijn klanten af tot het middag was, om thuis warm te eten.

Na ongeveer 1950 verdwenen de jaarrekeningen geleidelijk in maandrekeningen.

Een borreltje werd er vroeger alleen gedronken bij bepaalde gelegenheden, zoals in de winter bij de wekelijkse kaartavond. Er werd begonnen met koffie en een luxe koekje (een krakeling of een jan hagel). In de koffie werd geen suiker gedaan, ze kregen bij de koffie een koffiebal en daarna werd een borrel geschonken. Op een verjaardagsfeest werd hetzelfde gedaan als op de kaartavond de vrouwen drinken dan een glaasje boerenjongens of een schilletje. Bij het naar huis gaan kreeg de visite die soms een uur moesten fietsen een hele grote snee vers gebakken krentenbrood met een laag boter.

Mijn moeder kon heel goed krentenbrood bakken, dus dat ging er wel in. Na 1950 kregen de mensen het financieel steeds beter en alles werd geleidelijk steeds luxer.

Er kwamen o.a. douches en w.c.'s en de plee verdween.

Maar daar hebben ze niet lang plezier van gehad want de gemeente Soest kwam vrij onverwachts met het plan voor **woning uitbreiding** naar het Soesterveen. Dit plan werd zonder slag of stoot aangenomen. Als de mensen van toen net zo voor behoud van natuur waren als nu, dan was er vermoedelijk veel tegenstand gekomen tegen dit plan.

Het hele mooie Oude Grachtje met zijn open ruimte en verspreid liggende boerderijtjes omgeven met hoofdzakelijk Elzenhout met hier en daar een paar Elzenwallen was een mooi natuurgebied en vooral in de zomer als er koeien en enkele honderden witte kippen om de deur liepen. In de winterdag zag je regelmatig koppeltjes sijsjes die je met hun roepend geluid kon horen aankomen, ze vlogen al Elzenaadjes pikkend van de ene boom naar de andere.

De sijsjes verdwenen zo langzamerhand evenals de bewoners die hun vertrouwd stekje en buurt moesten verlaten voor woning uitbreiding Soest.

Drie huizen stonden niet in de weg en bleven staan.

Het adres van de woningen werd plm in 1983 veranderd in Koningsweg en Clemensstraat. Met deze adreswijzigingen verdween het oude OUWE GRACHJE en is nu historie.

De naam **Oude Grachtje** is later weer (plm 2005) in de **nieuwbouwwijk Boerenstreek** terug gekomen.

NR	JAARTAL ADRESBOEK	NAAM	BEROEP	GEBEURTENIS
1	1921	J. de BREE	GROENTEHANDELAAR	
		H. de BREE	CHAUFFEUR KOLENSJOUWER	
		Gr. WIGTMAN		
	1934	H. de BREE	GROENTEHANDELAAR	
		H. de BREE	zonder	
		W. de BREE	zonder	
	1956	G. WIGTMAN		
	1966	J. CORNELISSEN		
		G. WIGTMAN		
	1970	J. CORNELISSEN		GESLOOPT IN 1974
3	1921	R. v.d. HEUVEL	VEEHOUDER	
		W. v.d. HEUVEL		
	1934	R. v.d. HEUVEL	VEEHOUDER	
	1956	R. v.d. HEUVEL		
	1966	W.D. van den HEUVEL		
		R. van den HEUVEL		
	1970	W.D. van den HEUVEL		
3a	1921	B. HILHORST	VEEHOUDER	In 1927 nr 5 bewoont 3a in 1934 gesloopt (nieuw huis nr 5) Aanbouw mw. Hilhorst Gesloopt in augustus 1977
	1934	B. HILHORST	VEEHOUDER	
	1956	B. HILHORST	VEEHOUDER	
		J.B. HILHORST		
	1966	Wed. G. HILHORST-BIESHAAR		
		J.W. HILHORST (1955)		
	1970	Wed. G. HILHORST-BIESHAAR		
		J.W. HILHORST		
4	1924	E. ZWAN Wed E. ZWAN	LANDBOUWER	
	1934	B. RIKKINK	LANDBOUWER	
		Joh. ZWAN Wed E., ZWAN	LANDBOUWER Zonder	
	1937	Joh. de BRUIN	LANDBOUWER	
	1956	J. de BRUIN		
	1966	J. de BRUIN		Gesloopt mei 1968
4a	1956	Wed. G. WIGTMAN-GRIFT		
	1966	Wed. G. WIGTMAN-GRIFT		
	1970	Wed. G. WIGTMAN-GRIFT		
		Th.M. WIGTMAN		Gesloopt augustus 1968
5				Zie 3a Gesloopt aug 1977
5a	1921	H. van HARTEN	LANDBOUWER	
	1934	H. van HARTEN	LANDBOUWER	
	1940	A. HAK		
	1944	L. DOOPER		(30-08-1944)
	1956	L. DOOPER		
	1966	L. DOOPER		
	1970	L. DOOPER		
	1975	A.W. van den HEUVEL		(4-1975) Gesloopt nov. 1977

NR	JAARTAL ADRESBOEK	NAAM	BEROEP	GEBEURTENIS
6	1934	Th. Joh. WIGTMAN	LANDBOUWER	
	1956	Th. WIGTMAN		
	1966	Th. WIGTMAN		
7	1921	C. SCHIMMEL	LANDBOUWER	BESTAAND
	1934	C. SCHIMMEL	LANDBOUWER	
	1953	J.G. van ESVELD		
	1956	J.G. van ESVELD		
	1966	J.G. van ESVELD		
	1970 - heden	J.G. van ESVELD		Aanvraag sloop 01-2009
8				NIET BEKEND
9	1921	A. PRAAG		
	1934	A. van 't KLOOSTER	VOERMAN	
	1937	C.H. de JONG	LANDBOUWKNECHT	
	10-1942	W. WISS		
	1956	W. WISS		In 1966 niet meer
10	1928	W. ROEST	LANDBOUWER	
	1934	M.J. van BREUKELN	LOS ARBEIDER	
	1956	M.J. van BREUKELN J.M. KOOT – VAN BREUKELN	LOS ARBEIDER	
	1966	A.A. ROEST		
	1970	A.A. ROEST		Gesloopt juli 1970
11	1924	R. OOSTERBEEK	LANDBOUWER	
	1934	R. OOSTERBEEK H.A. ROEST G. TRUYERS	LANDBOUWER Zonder Zonder	
	1956	J.G. van ROUWENDAAL	LANDBOUWER	
	1966	J.G. van ROUWENDAAL		
	1970	R. van ROUWENDAAL A.J. de WIT HUISSTEDEN J. van den DUINE		Gesloopt september 1971
12	1924	Th. ROEST		1893 Wed. Mw. H. van de GRIFT in gekomen achter eng C 51
	1932	W. ROEST Wed Th. ROEST – H. van de GRIFT		
	1956-1966	W. ROEST		
	1970	W. ROEST Mevr W.M. JANSSEN-ROEST		Gesloopt 1970
13	1921-1924	G. en B. van SCHALKWIJK		
	1934	A. van SCHALKWIJK	LANDBOUWER	
	06-1941	N. STRUMPEL		
	12-1947	G. van der HEIDEN		
	11-1951-1970	A. KAATS		
	08-1975	R.A. GRIFT		Gesloopt april 1979

14	1924	H. van DORRESTEIJN		
	1930	W. KOK	LANDBOUWER	1930 afgebrand
	1934	W. KOK	LANDBOUWER	
	1956	W.KOK Mevr. J.S. Van BEEK-KOK N.H. KOK E.G. KERKHOF		
	1966-1970	Wed. G. KOK-GRIFT E.G. KERKHOF		Gesloopt 1970
15	1924	W. BOSMAN E.v.d. BRINK		
	1934	W. BOSMAN G. LANGGRAS	LOS ARBEIDER LANDBOUWERSKNECHT	
	1956	W. BOSMAN M. BROEKMEULEN		
	1966	W. BOSMAN Mevr P. de WAARD J.C. de WAARD		
	1970	E. van den BRINK J.A. van LOGTENSTEIN		Gesloopt mei 1971
16	1924	G. van KLOOSTER		
	1934	Wed. G. van KLOOSTER- ROOZENDAAL	Zonder	
	1937	W.N. van KLOOSTER		
	1956	W.N. van KLOOSTER		
	1966	W.N. van KLOOSTER J.J. van der HEIJDEN B.G. van den DEIJSEL W.H. LABLANS		
	1970	R.H. van EGDOM		Gesloopt 1971
17	1924	A. ROMEIJN		
	1930	E. van OEST	SCHILDER (Lage Vuursche)	
	1934	E. van OEST W.J.T. SCHREUDER Joh. SCHUURMAN	SCHILDER, 1937 TUINMAN Zonder Zonder	
	1956 - 1970	E. van OEST Joh. E. HORNSVELD		Gesloopt in 1983
18	1924	W. TOLBOOM	Gemeente Werkman	
	1936	W. TOLBOOM	Gemeente Werkman	
	1947	A.W. TOLBOOM		Gesloopt 1970
	1966	A.W. TOLBOOM M.J.H. van den BRINK		
19	1924	R. STALENHOEF	LANDBOUWER	
	1934	Wed. R. STALENHOEF W. van de WINDEN	LANDBOUWER	MEI 1940 LEEG
	1956 - 1970	J.W. van de BEEK		
20				NIET BEKEND
21	1924	H. v.d. AKKER		
	1934	H. de BEER	LOS ARBEIDER	
	1956 - 1966	H. de BEER		
	1970			GEEN

22				GEEN
23	1924	D. HOLS		
	1934	C. Joh. W. LEERTOUWER	WERKTUIGKUNDIGE	
	± 1940-heden	T. van DUINKERKEN		

DE BEWONERS EN DE WONINGEN VAN HET OUDE GRACHTJE

Oude Grachtje nr. 1

Gerardus Wigtman heeft dit huis gekocht van groentehandelaar De Bree. Op de grond die er omheen lag heeft hij meerdere kippenhokken gezet en had later ook nog 4 à 5 koeien.

Op de foto staat een twee-roedige schuurberg, in het onderste gedeelte is een schuur waar vee werd gehouden, het bovenste gedeelte werd hooi of stro geborgen en de kap kon omhoog en omlaag gedraaid worden met een bergnaaf.

Op het Oude Grachtje stonden nog een paar van deze schuurbergen.

Oude Grachtje nr. 3 - (nummer 2 bestond niet)

Op deze plek stond een woning die in 1908 is afgebrand. Rijk van de Heuvel heeft de afgebrande woning met de daarom liggende gronden gekocht en er een nieuw boerderijtje op gebouwd.

Toen het klaar was is hij er met zijn vrouw gaan wonen. Later is er een kamer aangebouwd, die kamer diende voor zelfstandig wonen van hun ouders (aanleunwoning), voor zover hun ouders het konden maakte ze zichzelf nuttig met het schillen van aardappelen, kousen stoppen, breien en het verzorgen van de groentetuin.

In de vijftigerjaren heeft de zoon Wim van de Heuvel het bedrijf overgenomen, op het bedrijf waren koeien, kippen en wat varkens.

Ze hadden aan de Boerenstreek een stukje land waar zich veen bevond dat geschikt was voor het maken van turf.

Vader en zoon Van de Heuvel waren de laatste turfstekers van het Soesterveen, ze deden dit tot circa 1950. In 1970 moest het gezin Wim van de Heuvel verhuizen en gingen wonen op het Kerkpad.

Het huis en de bijbehorende schuren werden niet gesloopt, het kreeg de bestemming als KINDER BOERDERIJ.

Oude Grachtje nr. (5) 3a

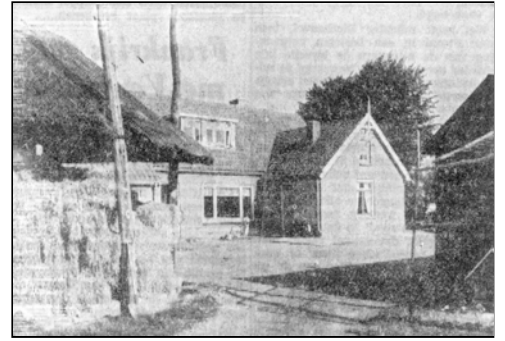
De familie Hilhorst (Bart van Toon) hadden hoofdzakelijk melkvee. Omdat nr. 5 in slechte staat was is naast dit pand boerderij nr. 3a gebouwd. Nr. 5 is eerst nog als bergplaats gebruikt en is in 1940 afgebroken. Om de boerderij zijn in de oorlog 12 bommen gevallen. Een Duits vliegtuig die met bommen opgestegen was van vliegveld Soesterberg kon vermoedelijk door zijn zware vracht, niet genoeg stijgen en heeft zijn bommen laten vallen. Deze zijn gelukkig niet ontploft, waarschijnlijk door te geringe hoogte en door de zachte grond. 3 bommen zijn gelijk opgeruimd de 9 andere lieten de Duitsers zitten. In 1974 toen de Gemeente Soest op die plek huizen wilde bouwen werd er aan de Gemeente gemeld door de Familie Hilhorst dat er op het terrein nog bommen lagen. Deze zijn toen ontmanteld. Nr. 3a is in 1977 gesloopt. Ook aan deze boerderij is toen Jaap trouwde een stukje aangebouwd als woning voor zijn moeder.

Oude Grachtje nr. 4

Hier woonde Jan de Bruin (Jan Zwan, bijnaam van zijn stiefvader) hij had koeien, kippen en varkens, ook had hij zijn eigen melkwijk waarin hij zijn melk uit ventte van zijn eigen koeien, (meerder boeren uit Soest deden dit) tot in het begin van de oorlog. Alle boeren werden verplicht hun melk te leveren aan een van de 3 melk-fabrieken die Soest toen rijk was onder andere Mastenbroek, Van den Breemer en de Soester, de laatste staat er nog aan de Middelwijkstraat. Zoon Jan de Bruin jr. is na verkoop van de boerderij naar Friesland gegaan om daar te gaan boeren.

De op de foto staande 4-roedige hooiberg was oorspronkelijk ook een schuurberg waarin in het schuurgedeelte koeien werden gestald. Toen op dit bedrijf een nieuwe veestal werd gebouwd was het schuurgedeelte voor vee stalling overbodig en het schuurgedeelte is toen gesloopt.

Oude Grachtje nr. 5a

Hier woonde de familie Dooper (kwam uit Friesland). In de oorlog was hij bedrijfsleider op de Witte Boerderij op de Eng. De eigenaar P. ging in de oorlog naar de verkeerde kant, na de oorlog werd deze boerderij verkocht. Daarna ging Dooper ging op het Oude Grachtje wonen en werd daar zelfstandige boer. Ze hadden geen kinderen. Een neefje uit Friesland kwam bij hun wonen. Op het bedrijf werden koeien, kippen en varkens gehouden, na verkoop van hun bedrijf aan de Gemeente Soest zijn de heer en mevr Dooper naar Friesland verhuist.

Oude Grachtje nr. 6

Doris Wigtman sr. bouwde in 1910 het boerderijtje Oude Grachtje 8.

Toen zijn zoon Doris jr. eind 1930 het bedrijf overnam, verhuisde hij met zijn gezin naar Oude Grachtje 6.

Een nieuw huis dat hij met een paar kippenhokken liet bouwen.

In dit huis is hij overleden, zijn vrouw is later verhuisd naar de Parklaan.

Na haar verhuizing is kleinzoon Theo er in gaan wonen tot het gesloopt werd.

Oude Grachtje nr. 7

Het oude boerderijtje van K. Schimmel werd verkocht aan J. Brouwer, Brouwer verhuurde het aan Joop Esveld zonder het weiland, kort daarna heeft Joop het boerderijtje gekocht maar zij vonden het boerderijtje te oud om te verbouwen en het huisje werd gesloopt om plaats te maken voor nieuwbouw. Dit huis stond niet in de weg voor de uitbreiding en is blijven staan en de Familie Esveld kon er blijven wonen.

Ze bleven er wonen tot Joop Overleed en zijn vrouw naar Molenschot ging.

Het huis is verkocht en sinds januari 2009 gesloopt en gaat men er appartementen op bouwen het (paardeweidje genaamd).

Oude Grachtje nr. 8

Doris Wigtman Jr. geboren op Oude Grachtje 8.
Hij was de eerste bewoner die het Oude Grachtje moest verlaten.

De boerderij moest plaats maken voor de Dalweg. Het gezin Wigtman verhuisde al in 1966 naar de Parklaan. Doris Jr. hield koeien en kippen en had een schillenwijk waarmee hij 2 ochtenden in de week druk mee was.

Oude Grachtje nr. 9

Dit adres is door veel mensen bewoond geweest. De laatste bewoner was Wessel Wiss. De bekendste bewoner was Nard (Bernardus) Praag die er rond 1900 woonde en daggelder was.

Volgens overlevering ging hij zomers werken in Duitsland als melkknecht. In die tijd lag om zijn huis nog hele stukken ongerepte natuur, hij was een echte natuurkenner en dat kwam hem in de winter als hij geen werk had goed van pas, dan ging hij stropen om aan de kost te komen. Hij wist precies waar hij een strik moest zetten om een haas te vangen en hij had ook fretten die in een konijnenhol werd gezet om de konijnen eruit te jagen, die dan werden gevangen.

Vissen zal hij ook wel hebben gevangen voor eigen consumptie. Ook wist hij hoe de zangvogels moesten worden gevangen en in de winter stond de lijmsbok altijd klaar om sijsjes te vangen met hun roepend geluid kon je ze al van ver horen aankomen. De sijsjes waren niet schuw en zodoende kon men gemakkelijk de lijmsbok er zachtjes tegen aandrukken en bleven ze er dan aanplakken en konden ze naar beneden worden gehaald. Ook met een lokvogel werden zangvogels gevangen. Dit deden ze door twee kooien naast elkaar te hangen, de lokvogel in een gesloten kooi en de andere kooi met de deur open, met een touwtje aan de deur en als er een vogel in de kooi ging zitten werd het deurtje dicht getrokken en de vogel was gevangen. Vogels die op de grond zaten werden met netten gevangen. De familie Praag hadden drie zonen, die als hobby stroopten en die hadden geen opvolgers aan wie ze de kennis van het stropen konden doorgeven.

Wessel Wiss is de laatste bewoner van dit huis geweest. Hij was bouwvakker en ging elke zondagmorgen bij Geurtje een borreltje drinken. Naar huis terug was hij niet zo vast op de fiets, dit tot vermaak van de jeugd van de Klarwaterweg. Hij is heel lang vrijgezel geweest en pas op latere leeftijd getrouwd.

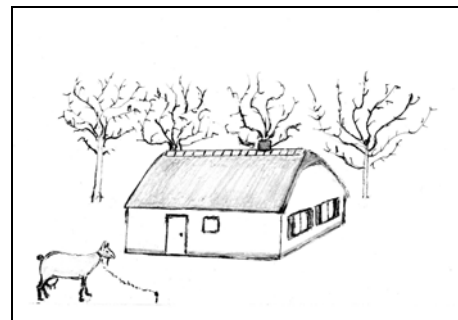
Dit oude huisje heeft bestaan ongeveer achter Draailier 40.

Achter de deur die op de tekening staat bevond zich de deel. Van hieruit kon men in het woongedeelte komen. De deel werd als bergruimte gebruikt voor huishoudelijke dingen, zoals o.a. potten, pannen, bezems, borstels en boenders.

De plee was er ook in dat gedeelte tegen de achtergevel en een stalletje waar een geit, koe of een varken kon worden gestald.

Als er een koe was en ze hadden geen land dan gingen ze met de koe uit heuen. Dat wil zeggen dat ze langs de bermen gingen lopen, en de koe kon zich dik eten van het gras dat daar groeiden.

Sommigen hadden een geit. De koe van de armen lui.

Oude Grachtje nr. 10

W. Roest heeft in 1928 dit huis laten bouwen, hij heeft er niet lang in gewoond en is na 1931 toen zijn vader overleed naar Oude Grachtje 12 verhuisd. Toen kwam de familie M.J. (Ries) van Breukelen er wonen. Hij had bijen houden als hobby. Deze hielden bij de eerste mooie lentedag een reinigingsvlucht. Al de viezigheid van de afgelopen winter werd uit de bijenkasten verwijderd en als dit op een maandag was werd deze viezigheid op de aan de lijn hangende wasgoed gesmeerd. Dat leverde een boze buurvrouw op die al de was kon over doen, met deze ervaring rijker werd later rekening gehouden en werd de was bij de eerste mooie lentedag niet opgehangen. Ries van Breukelen had in het laatst van de oorlog en kort daarna 1 à 2 koeien en omdat hij geen weiland had om de koeien te laten grazen werden met de koeien geheud. Dit werd vroeger wel meer gedaan, de koe kreeg een halter om en men liep met de koe langs de kant van de weg om de koe de gelegenheid te geven zijn buik rond te eten met bermgras.

Zomers werkte hij in de bouw, in de winter bleef hij vanaf 1 november thuis, dan ging hij de boer op voor huisslachting.

Daar was hij de hele winter druk mee, ook zijn twee broers. Na 1950 legden men geen varken meer op het mesthok, dus geen huisslachtingen meer.

De familie heeft er gewoond tot 1957. Achter het huis werd een veestal gebouwd en Anton Roest ging er wonen tot 1970 toen ging hij er uit in verband met de woning uitbreiding en in dat jaar werd de woning en de stal gesloopt.

Anton verhuisde naar een ander deel van Soest, de Birkstraat, waar hij een huis en een varkensstal had gebouwd

PS. De foto boven is genomen in de zomer van 1931 omdat daar geen isolators van de stroomaansluiting te zien zijn.

Op de foto daaronder gemaakt rond 1967, zijn deze isolatoren wel te zien.

Volgens de foto's is te zien dat op het Oude Grachtje na 1931 pas stroom is gekomen.

Oude Grachtje nr. 11

Op deze boerderij hebben diverse families gewoond. Het laatst de familie Rouwendaal. Ze zijn er rond 1935 na vertrek van de familie Oosterbeek komen wonen. De hooiberg bij het huis is een keer verbrand. Ze hadden koeien en kippen en zijn na verkoop van hun bedrijf een bedrijf gestart in Scherpenzeel/Leusden.

Oude Grachtje nr. 12

In 1893 kocht weduwe Kuijer - van de Grift dit boerderijtje, het was heel oud gebouwd met rieten kap, hardvorm steentjes gemetseld met kalk en zand en heeft diverse opknappbeurten gehad, en trouwde in 1897 met Teunis Roest, het was een klein boerderijtje die in de loop van de tijd steeds groter werd.

Er werden koeien, kippen en varkens gehouden. In 1931 overleed Teunis Roest, aan het boerderijtje werd een kamer gebouwd met een plat dak, daarom ook platje genaamd. In de aangebouwde kamer kon de vrouw van Teunis zelfstandig wonen (aanleunwoning).

Elk jaar werd het boerderijtje met witkalk gewit net als alle andere witte woningen die er stonden. De jongere gebouwen hadden schoon metsel werk. Bij zonnig weer begon men soms al bij zonsopkomst. Bij felle zon werden de ogen verblind.

De melk van de koeien werd opgehaald door melkboer C. Vernooij tot ongeveer 1940, zoals reeds vermeld moest de melk toen verplicht geleverd worden aan de fabriek. De melk venten hij uit in Baarn. Op zaterdagavond werd er vroeg gemolken want zaterdagavonds moest hij ook bij zijn klanten langs. De melkprijs was heel laag (centen werk). Bij het afrekenen van de melk lagen er rijen koperen centen op tafel en zo ik me kan herinneren lag er weinig zilvergeld.

Willem Roest had in de oorlog altijd twee schapen ze kwamen er als lammertjes en bleven tot de volgende winter tot ze uitgegroeid waren. Dan werd een schaap geruild voor twee lammetjes en het andere schaap werd geslacht voor eigen gebruik, omdat er altijd twee schapen bleven kwam de overheid er niet achter dat er zwart werd geslacht. In 1949/1950 was er een pyromaan in Soest die verspreid hooibergen in brand heeft gestoken. De laatste hooiberg die hij in brand stak was op nr 12.

In 1970 is het huis gesloopt.

Heintje Roest-Van de Grift
(Heintje Meui)

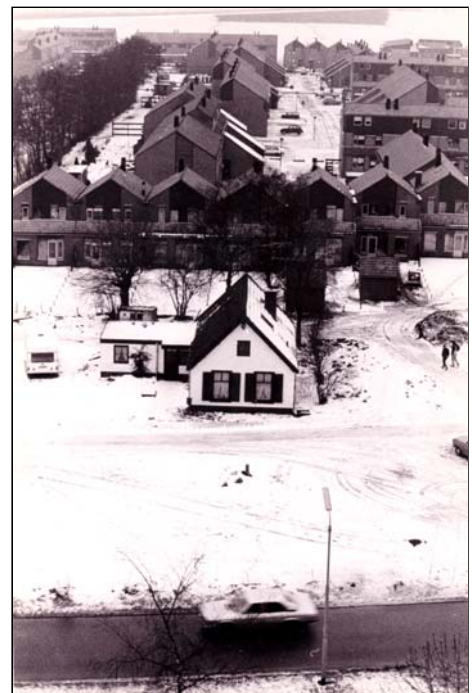

Teus Roest
(Teus oom)

Vroeger kende ze de uitdrukking oom en tante niet, zoals tegenwoordig

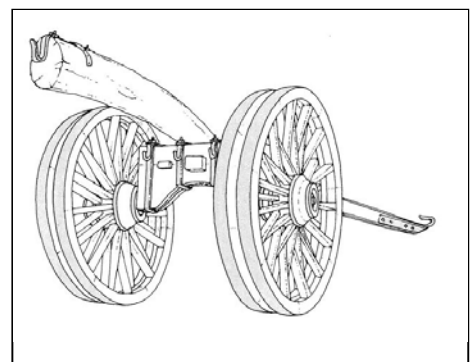
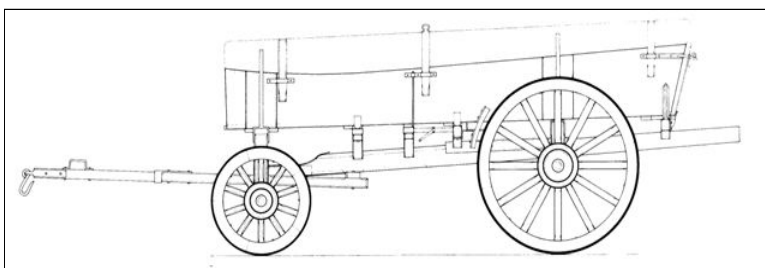
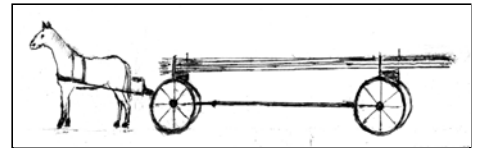
Oude Grachtje nr. 13

Arie Grift? Was de laatste bewoner daarvoor Arie Kaats van beroep huisschilder. Ook Gerrit van der Heiden heeft er gewoond en ook hij zat in de bouw. In de winter was er vaak geen werk, dan ging hij op pad met een schop om wroetende mollen te vangen. Deze werden met een schop uit de grond gewipt. Bij thuiskomst gevild en het velletje op een plank gespijkerd om te drogen. Als ze droog waren werden ze verkocht en werden er later bontjassen van gemaakt. Zo verdiende hij in de winter de kost, hij was een geziene gast bij de boeren die waren blij dat de mollen werden gevangen in het grasland.

Oude Grachtje nr. 14

De nrs 12 en 14 hadden indertijd een gezamenlijke uitweg naar de Wijnand Toplaan. Het oude boerderijtje is in begin 1930 verbrand en is er een nieuw huis in de plaats gekomen. De bewoner Helmus Kok had een paar koeien en wat kippen, hij verdiende de kost hoofdzakelijk met sleperswerk. Hiervoor had hij twee paarden een langwagen en een mallejan, de langwagen werd gebruikt voor vervoer van lange bomen, deze wagen is gewoon een boerenwagen die werd verlengt en het ging als volgt, het achterhek, wagenkistje, het wagen leren (zijstukken) en de buik (bodem) ging er af. De bovengenoemde onderdelen paste zonder bouten of schroeven in elkaar dat alles automatisch werd verankerd. Als de onderdelen er af waren kon men de voor- en de achterwielen uit elkaar trekken en er een houten balk tussen plaatsen zodat ze er bomen mee konden vervoeren. Later kon men de wagen weer in zijn oude staat terug brengen. Met deze langwagen sleepte hij de bomen uit de bossen naar een bestemming. Onder andere naar de houtzagerij van Butzelaar. Toen hij ophield met werken werden de paardenstal die aan het huis vastzat tot woning verbouwd voor een zoon die ging trouwen. Later ging de jongste dochter en haar man er in wonen. De woning is gesloopt in 1970.

Oude Grachtje nr. 15

Hier woonde de familie Bosman. W. Bosman had alleen koeien, daarnaast had hij ook een schillenwijk, tweemaal per week ging hij de schillen ophalen.

Bosman had geen kinderen, wel had hij een inwonende bestedeling, deze man Kees kon niet zelfstandig werken maar kon op de boerderij wel eenvoudige klusjes doen. Hij ging ook mee schillen ophalen, verder kwam hij nergens, bezoek kreeg hij ook nooit.

W. Bosman was al op leeftijd toen hij de boerderij verkocht en verhuisde.

E. van de Brink heeft er, voordat de gebouwen werden gesloopt, nog een tijdje ingewoond.

Hij had, toen hij op het Oude Grachtje woonde een partij sloopauto's om het huis voor de sloop.

Op de foto is nog net te zien dat achter het woonhuis er een witte stal aan vast zit, met rieten dak.

Dit was vroeger een daggelderswoning. In plm. 1924 is voor deze arbeiderswoning een nieuw woonhuis gebouwd en het oude daggelderswoninkje werd er als geheel als stal er aan vast gebouwd en als stal ingericht.

Oude Grachtje nr. 16

Indertijd was de uitweg naar de Ringweg (Beukenlaan). Dit boerderijtje is het laatst bewoond door Willem van 't Klooster, Willem van Gijs van Pietje (voor kenners) een van de 8 kinderen. Hij is daar vermoedelijk geboren.

Er werden tot kort na de oorlog wat koeien gehouden. Hij ging ook uit werken. Toen er geen koeien meer werden gehouden werden de schuur en de stal geschikt gemaakt voor bewoning. Diverse jonge stellen hebben er gewoond, er was geen enkele luxe.

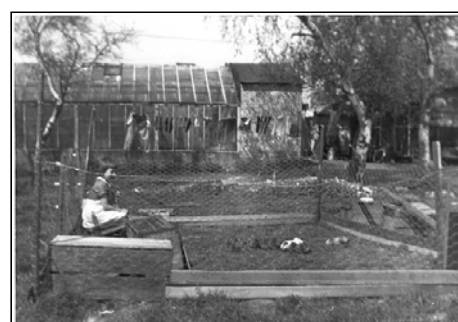
Voor verwarming was er een kolen kachel en het eten werd gekookt met gas uit een butaangasbus.

Oude Grachtje nr. 17

Dit pand is in 1911 getroffen door de bliksem en verbrand. De laatste bewoners waren de fam. Van Oest. Volgens het stratenboek was E. van Oest huisschilder. Toen hij op het Oude Grachtje kwam wonen is hij begonnen met planten kweken, die hij thuis verkocht en ook uitvente. Hij had een dochter die trouwde met Joop Hornsveld. Bij van Oest waren ook 4 kinderen in huis, 3 jongens en 1 meisje die Vink heten en ook meehielpen op het bedrijf.

Ze gingen vaak met plantjes naar het Soesterkwartier om ze daar uit te venten. Ze lusten graag ijs en van de opbrengst werd stiekum ook geld besteed aan ijsjes. Toen Elias van Oest hier achter achter kwam was dit afgelopen. Hun huis en bedrijf moest ook weg voor de uitbreiding woning bouw. Achter hun bedrijf hadden ze nog een stuk grond liggen die buiten het uitbreidings gebied viel. Daar op hebben ze een nieuwe woning en kas opgebouwd en hun bedrijf voortgezet.

Oude Grachtje nr. 18

Bewoond door Antoon Tolboom die het boerderijtje, bestaande uit 2 kampjes weiland een paar koeien, kippen en enkele zeugen indertijd van zijn vader had overgenomen.

Naast zijn bedrijfje werkte hij in de bouw. Zijn vader Willem Tolboom en zijn vrouw verhuisde na de overname naar de Ringweg.

Hoewel het adres van de familie Tolboom Oude Grachtje was, was de uitweg voor paard en wagen of auto via de Ringweg naar de Beukenlaan.

Het Oude Grachtje was alleen lopen of met de fiets te bereiken over een paadje over de grond van de familie Van 't Klooster (nr.16).

De melk van zijn koeie die aan de fabriek geleverd werd moest hij zetten langs de weg voor het huis van de Kloosters, daar werd de melk opgehaald samen met de melk van Elias van Oest, Jan van Beek en Teus

Duinkerken, die daar ook de melk neer moesten zetten.

De melkbussen waren te herkennen aan de nummers van de eigenaren.

De melk ging tot aan het einde van de oorlog naar de melkfabrieken in Soest, na de oorlog werd de melk met paard en wagen naar Amersfoort gebracht, in de jaren 50 werd het paard vervangen door een tractor, later door een vrachtauto.

Melkrijders waren o.a. Van Doorn, Rossenberg, Bos en Bouwhuis.

(foto) ? ? ?

Oude Grachtje nr. 19

Op dit adres hebben verschillende families gewoond onder andere de familie Stalenhoef tot ca. 1938. Daarna heeft het huis een tijd leeg gestaan. Toen het huis leeg stond heeft zwarte Hanna (zwerfster) er 'snachts geslapen in een bed van vodden, woonde later in het Seminarie.

In de oorlogsdagen in mei 1940 was de woning niet bewoond toen er drie Duitse parachutisten voor de woning landden. De Nederlandse militairen gingen naar ze op zoek, ze dachten dat de Duitsers zich verborgen hadden in het onbewoonde huis en hebben het beschoten. De kogelgaten in het dakbeschot zijn nooit gerepareerd. Later is er de familie Van de Winden er komen wonen, zij hadden een paar koeien en hij handelde er wat bij.

Van de Winden verhuisden rond 1950 naar Baarn. De familie Van Beek nam hun intrek, Jan van Beek werkte bij een baas in Amersfoort waar hij op de fiets naar toe ging, hij had een aantal koeien 3 of 4 die hij moest melken voor en na zijn werk. De familie bestond, zoals toen gebruikelijk uit meerdere kinderen. Op oudere leeftijd is hij met zijn vrouw verhuisd naar een aanleunwoning in Molenschot en daar hebben ze hun 60 jarige huwelijk gevierd. Het huis is blijven staan, later is het huis gesloopt en is er op de fundering een zelfde woning gebouwd.

Oude Grachtje nr. 21

Bewoner H. de Beer had tot in 1950 een paar koeien en ging iedere vrijdag op de fiets met wit geschuurde klompen naar de markt in Amersfoort. Ze hadden een dochter en een zoon.

De woning is rond 1960 aan Van Oest verkocht en De Beer heeft er nog enige tijd in gewoond, plotseling thuis gestorven.

Mevrouw De Beer is naar haar dochter gegaan. De kleindochter van E. van Oest is er gaan wonen en het pand is een paar keer verbouwd.

De kleindochter Janny woont er nog met haar gezin.

Oude Grachtje nr. 23

Dit boerderijtje heeft diversen bewoners gehad. In 1940 kwam Teus van Duinkerken sr. er met zijn vrouw wonen en kregen daar een dochter en een zoon. Mevrouw Van Duinkerken is eerst overleden.

Teus van Duinkerken sr. is een tijd later plotseling thuis overleden, zoon Teus Jr. was nog thuis inwonend toen zijn vader overleed en woont er nu nog. Om het boerderijtje heen zijn in verloop van tijd er een paar schuren bijgebouwd.

Aan het boerderijtje zelf is behalve het dak aan de buitenkant niets veranderd. Teus jr. ging regelmatig hier en daar uit werken, hun boerderijtje was niet zo groot dat daar wel tijd voor was, Teus jr. is de enige bewoner van 't Oude Grachtje die in zijn geboortehuis kon blijven wonen, alleen het adres Oude grachtje is veranderd in Clemensstraat.

Oude Grachtje vanaf de Smitsweg
TOEN voor 1970

NU 2008 op de Koningsweg
vanaf dezelfde plek

Oude Grachtje - TOEN c.a.1968

NU - 2008 Koningsweg / Dalweg

Oude Grachtje met links nog de huizen 10-12-14 TOEN –
c.a. 1968 de huidige Koningsweg

- 1 Oude Grachtje hoek Smitsweg met huisnummer 3a (Jaap van Bart Hilhorst)
- 2 Doorkijk Wieksloot bij Van Beek Oude Grachtje 19
- 3 Luchtfoto Smitsveen linksonder Oude Grachtje 3 (thans kinderboerderij)
- 4 Oude Grachtje 6, zicht Klarwaterweg
- 5 Oude Grachtje 4, De Bruin; bij pijltje witte boerderijtje aan de Klarwaterweg 55
- 6 Dorpsstreek; zicht op Oude Grachtje 3a, Hilhorst
- 7 Kijkrichting Wieksloot
- 8 Koehok Anton Roest met melkwagen op de achtergrond bomen rondom huis van Oest, (lijn Boerenstreek)
- 9 Oude Grachtje, zicht richting De Grachten (industrieterrein)
- 10 Oude Grachtje richting Klarwaterweg - industrieterrein

1

2

3

4

5

6

7

8

9

36

10